

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci

žalobce: **M. L.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 2. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 12. 2019, č.j. X, kterým byl

žalobci odňat invalidní důchod podle § 38 a násl. zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen jako „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 5. 12. 2019 poklesla pracovní schopnost žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20%.

2. Žalobce v žalobě vyjádřil svůj nesouhlas se závěry posudkového lékaře, který se dle žalobce zřejmě zabýval invaliditou žalobce ve vztahu k § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, aniž by však podrobněji zkoumal zdravotní stav žalobce, nezhodnotil žalobcovu celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity, navíc stav žalobce se od roku 2017 nezlepšil. Žalobce je od odejmutí invalidního důchodu přihlášen na úřadu práce s nastavením extrémní únavy po 1 - 3 hodinách práce, práce, která by takové nastavení umožňovala, však dle žalobce neexistuje a on tedy není schopen vykonávat běžnou pracovní činnost. Na základě těchto skutečností žalobce navrhl ponechat minimálně invaliditu I. stupně.
3. Žalovaná ve svém vyjádření setrvala na svém skutkovém a právním posouzení, navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, přičemž ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu s ohledem na výsledky provedeného dokazování.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Ze správního spisu vyplývají a mezi účastníky nejsou sporné následující rozhodné skutečnosti:
5. Žalovaným rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce, podané proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 12. 2019, č.j. X, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod podle § 38 a násl. zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen jako „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 5. 12. 2019 poklesla pracovní schopnost žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20%. Žalovaná při svém rozhodování vycházela z posouzení zdravotního stavu ze dne 4. 2. 2020, vypracovaného MUDr. P. M., jehož závěrem bylo, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%.
6. Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové, ze dne 24. 8. 2020, č.j. SZ/2020/729-HK-10. Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce činila 25 %, když rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje posudková komise reziduální

organický psychosyndrom s poruchami chování, zvýšenou unavitelností po těžkém kraniocerebrálním traumatu, tedy postižení uvedené v kapitole XV., oddíl A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., vyhláška o posuzování invalidity. Tento posudek hodnotil krajský soud jako přesvědčivý a úplný a krajský soud tak neshledal jediný důvod, na základě kterého by z toho posudku nemohl při svém rozhodování vycházet.

7. Podle § 39 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.
9. Dle § 56 odst. 1 písm. a) zjistí-li se, nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.
10. Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, tedy že v době vydání žalovaného rozhodnutí byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 25%, tedy že žalobce nebyl invalidní v žádném stupni invalidity dle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění.
11. Protože u žalobce zanikl nárok na výplatu invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).
12. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 4. listopadu 2020

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce